СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ РАУФА АБЛЯЗОВА

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вчена Рада
Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова від 12.07.2023, протокол №13

Голова Вченої ради, ректор
Східноєвропейського університету імені Рауфа Аблязова
_____ І.Б. Чудаєва

Введено в дію:
Наказ № 12/4 від 13.07.2023 р.
Ректор
_____ І.Б. Чудаєва

ПОРЯДОК
підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (зі змінами)

Черкаси

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає механізм підготовки у Східноєвропейському університеті імені Рауфа Аблязова (далі - Університет) здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії, а також здобувачів наукового ступеня доктора наук (далі разом - здобувачі). Основною формою підготовки здобувачів ступеня доктора філософії в Університеті є аспірантура; підготовка поза аспірантурою здійснюється як окремий варіант у випадках і на умовах, визначених цим Порядком.

2. Терміни, що вживаються у цьому Порядку, мають таке значення:

аспірантура - система організаційно-освітньо-наукового забезпечення підготовки здобувачів ступеня доктора філософії на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти в Університеті з метою оволодіння ними освітньо-науковою програмою;

довідка про виконання освітньо-наукової програми - документ, який містить інформацію про результати навчання здобувача, назви дисциплін, отримані ним оцінки і здобуту ним кількість кредитів Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі - ЄКТС);

докторантура - система організаційно-наукового забезпечення підготовки здобувачів наукового ступеня доктора наук з метою завершення докторських дисертацій;

індивідуальний навчальний план аспіранта - документ, що визначає послідовність та форму засвоєння аспірантом освітніх компонентів освітньо-наукової програми з метою набуття ним компетентностей відповідно до 8 рівня Національної рамки кваліфікацій. Індивідуальний навчальний план здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою формується в такому самому порядку;

індивідуальний план наукової роботи здобувача - документ, що визначає зміст, строки виконання та обсяг етапів і завдань наукової роботи здобувача;

науковий керівник - науковий або науково-педагогічний працівник, який має науковий ступінь та відповідну наукову кваліфікацію і призначений у порядку, визначеному цим Порядком, для керівництва науковою роботою аспіранта (здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою) над дисертацією;

освітньо-наукова програма на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти - єдиний комплекс освітніх (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо) та наукових (проведення наукового дослідження, написання наукових публікацій, виступи на конференціях тощо) компонентів, спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, підготовки та публічного захисту

дисертації, що дає право на отримання визначеної кваліфікації. Елементи освітньо-наукової програми можуть забезпечуватися різними закладами;

підготовка здобувачів ступеня доктора філософії поза аспірантурою - форма підготовки осіб, які професійно провадять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, шляхом виконання освітньо-наукової програми Університету та публічного захисту дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді. Особа, яка здобуває ступінь доктора філософії у такий спосіб, у цьому Порядку іменується здобувачем ступеня доктора філософії поза аспірантурою.

У тексті цього Порядку поняття «аспірант», «докторант», «кваліфікація», «спеціальність» та «спеціалізація» вживаються у значенні, наведеному в Законах України «Про вищу освіту» і «Про наукову і науково-технічну діяльність».

3. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється в аспірантурі Університету за очною (денною) або заочною формою здобуття вищої освіти. Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі незалежно від форми здобуття освіти становить чотири роки.

Особи, які професійно провадять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, можуть також здобувати ступінь доктора філософії в Університеті поза аспірантурою на умовах, визначених пунктами 29-35 цього Порядку.

Підготовка здобувачів наукового ступеня доктора наук здійснюється:

- в докторантурі Університету за очною (денною) формою підготовки;
- шляхом самостійної підготовки їх наукових досягнень до захисту.

Нормативний строк підготовки доктора наук у докторантурі становить два роки.

Для врегулювання відносин між здобувачем та Університетом укладається договір за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

4. Підготовка осіб в аспірантурі та докторантурі здійснюється за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб (на умовах контракту), зокрема за кошти грантів, які отримав Університет на проведення наукових досліджень, за якими передбачається підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії або здобувачів наукового ступеня доктора наук.

5. Провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти здійснюється Університетом на підставі отриманої ліцензії. Якщо окремі елементи освітньо-наукової програми забезпечуються іншим закладом, під час ліцензування освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти та під час акредитації відповідної освітньо-наукової програми враховуються показники спільного наукового потенціалу двох закладів (зокрема показники кадрового, матеріально-технічного та інформаційного забезпечення). Особи, які здобувають ступінь вищої освіти

доктора філософії поза аспірантурою, зараховуються до загального ліцензованого обсягу.

6. Для координації діяльності структурних підрозділів, які здійснюють підготовку здобувачів, та з метою науково-методичного забезпечення в Університеті утворено Департамент підготовки наукових кадрів, до повноважень якого віднесено забезпечення діяльності аспірантури та докторантури.

Права та обов'язки здобувачів

7. Здобувачі виконують обов'язки та користуються правами, що визначені Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», а також можуть мати:

- вільний доступ до всіх видів відкритої науково-технічної інформації, наявної у закладах, бібліотеках і державних архівах України;
- отримання методичного і змістовного наукового консультування (керівництва) щодо власного дослідження від наукового консультанта (керівника/керівників);
- безпечні та нешкідливі умови для проведення наукових досліджень, забезпечення належно обладнаним місцем для наукової роботи;
- академічну мобільність та наукове стажування, що реалізуються відповідно до законодавства;
- академічну та соціальну відпустку відповідно до законодавства;
- трудову діяльність у позанавчальний час відповідно до законодавства.

8. З метою забезпечення належного проведення наукових досліджень здобувачі також зобов'язані:

- дотримуватися принципів академічної доброчесності, морально-етичних норм і стандартів поведінки дослідників у відповідній галузі, встановлених Університетом;
- виконувати індивідуальний навчальний план;
- проходити проміжну атестацію з освітньої складової освітньо-наукової програми (для здобувачів ступеня доктора філософії);
- виконувати індивідуальний план наукової роботи та щороку звітувати про хід його виконання на засіданні кафедри (відділу, лабораторії) Університету, до якої прикріплено здобувача;
- підготувати свої наукові досягнення у вигляді дисертації (для здобувачів ступеня доктора філософії) та у вигляді дисертації або наукової доповіді - у разі захисту наукових досягнень, опублікованих у вигляді монографії або сукупності статей у вітчизняних та/або міжнародних рецензованих фахових виданнях (для здобувачів наукового ступеня доктора наук).

9. Покладення Університетом на здобувача обов'язків, не пов'язаних з виконанням освітньо-наукової програми або підготовкою в докторантурі, забороняється.

10. Здобувачі можуть брати участь у конкурсах на отримання грантової підтримки наукових досліджень та стипендій, заснованих на честь видатних діячів науки, освіти, культури, громадських діячів, а також заснованих

Президентом України, Кабінетом Міністрів України, державними чи недержавними органами, підприємствами, установами чи організаціями.

11. Аспірант або докторант у разі дострокового захисту дисертації відраховується з аспірантури або докторантури з дати набрання чинності наказом Університету про видачу диплома доктора філософії або після набрання чинності наказом МОН про затвердження рішення спеціалізованої вченої ради з присудження наукового ступеня доктора наук та видачу диплома доктора наук відповідно до законодавства з отриманням одноразової виплати в сумі залишку стипендії, передбаченої у бюджеті Університету на відповідний рік підготовки (у разі призначення такої стипендії).

12. Вчений, який є доктором наук, може здійснювати одночасне наукове консультування (керівництво) не більше п’яти здобувачів, у тому числі не більше трьох здобувачів наукового ступеня доктора наук.

Вчений, який є доктором філософії (кандидатом наук), може здійснювати одночасне наукове керівництво не більше трьох здобувачів ступеня доктора філософії. Обмеження, встановлені цим пунктом, застосовуються з урахуванням здобувачів, наукове керівництво (консультування) якими вчений здійснює в інших закладах вищої освіти (наукових установах).

Процедура та умови вступу до аспірантури

13. Вступ до Університету з метою підготовки в аспірантурі здійснюється на конкурсній основі відповідно до цього Порядку, Умов прийому на навчання до закладів вищої освіти, затверджених Міністерством освіти і науки (далі - МОН), та правил прийому до Університету, затверджених вченою радою Університету.

Наведення у правилах прийому переліку акредитованих та неакредитованих освітньо-наукових програм є обов’язковим. Атестація здобувача ступеня доктора філософії можлива лише за акредитованою освітньо-науковою програмою.

Прийом на навчання іноземців та осіб без громадянства проводиться лише на акредитовані освітньо-наукові програми.

14. Для участі у проходженні вступних випробувань особа подає всі необхідні для вступу документи згідно з правилами прийому до Університету у строки, визначені такими правилами прийому.

15. Особа, яка подає для вступу до Університету для підготовки в аспірантурі диплом, що є еквівалентним диплому магістра і виданий іноземним закладом вищої освіти, проходить вступні випробування нарівні з іншими особами. Визнання диплома, виданого іноземним закладом вищої освіти, здійснюється відповідно до законодавства протягом чотирьох місяців після зарахування вступника.

16. Прийом на навчання до Університету для здобуття ступеня доктора філософії здійснюється за результатами:

- єдиного вступного іспиту з іноземної мови, проведеного Українським центром оцінювання якості освіти відповідно до законодавства;
- вступного іспиту із спеціальності або спеціальностей для міждисциплінарної програми (в обсязі програми рівня вищої освіти магістра з відповідної спеціальності);
- інших форм вступних випробувань (іспити, співбесіди, презентації дослідницьких пропозицій чи досягнень).

Вступник, який підтвердив свій рівень знань з іноземної мови, зокрема англійської мови, в обсязі, який відповідає рівню B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти, дійсним сертифікатом тестів TOEFL або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment, може не складати єдиний вступний іспит з іноземної мови. Під час визначення результатів конкурсу зазначені сертифікати прирівнюються до результатів єдиного вступного іспиту з іноземної мови з найвищим балом.

Вступні випробування для осіб з особливими освітніми потребами проводяться з урахуванням особливих освітніх потреб, зазначених у заяві вступника, та рекомендацій медико-соціальної експертизи.

Вага бала з кожного вступного випробування (зокрема результатів єдиного вступного іспиту з іноземної мови) під час підрахування результатів конкурсу визначається в правилах прийому до Університету відповідно до Умов прийому на навчання до закладів вищої освіти, затверджених МОН.

Відповідно до правил прийому до Університету особам, які вступають до Університету для підготовки в аспірантурі із спеціальності, віднесеної до іншої галузі знань (спеціальності), ніж та, яка зазначена в їх дипломі магістра (спеціаліста), можуть бути призначені додаткові вступні випробування.

Результати вступних випробувань до Університету для підготовки в аспірантурі дійсні для вступу до Університету протягом одного календарного року.

17. Вступні випробування до Університету для підготовки в аспірантурі проводяться предметними комісіями, склад яких формується та затверджується у порядку, визначеному Університетом.

За результатами проведення вступних випробувань до Університету для підготовки в аспірантурі приймальна комісія приймає рішення щодо кожного вступника за процедурою, визначеною правилами прийому.

Наказ керівника Університету про зарахування до Університету для підготовки в аспірантурі, прийнятий на підставі рішення приймальної комісії, оприлюднюється в установленому порядку. Відповідна інформація вноситься до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі

18. Аспіранту протягом місяця з дати наказу керівника Університету про зарахування рішенням вченої ради Університету призначається науковий керівник з числа наукових або науково-педагогічних працівників Університету, які мають науковий ступінь та відповідну наукову кваліфікацію. Науковим керівником (у тому числі другим науковим керівником) може бути також призначений науковий або науково-педагогічний працівник іншого закладу вищої освіти чи наукової установи (у тому числі іноземних), який має науковий ступінь та відповідну наукову кваліфікацію, зокрема у разі, якщо аспірант на момент вступу має наукові напрацювання за темою дисертації, отримані під керівництвом такого науковця. Таке призначення здійснюється на умовах, визначених договором (угодою) між Університетом та іншим закладом вищої освіти (науковою установою) або договором із таким науковцем.

Науковий керівник здійснює наукове керівництво за науковою роботою аспіранта над дисертацією, проведенням його власного наукового дослідження, надає консультації щодо змісту і методології наукових досліджень аспіранта, контролює виконання індивідуального плану наукової роботи і відповідає перед вченою радою Університету за належне та своєчасне виконання обов'язків наукового керівника.

Науковий керівник зобов'язаний:

- брати участь у формуванні індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи аспіранта і погоджувати їх;
- надавати аспіранту методичну та змістовну допомогу у проведенні наукового дослідження, підготовці наукових публікацій і дисертації;
- контролювати виконання аспірантом індивідуального плану наукової роботи та брати участь у заслуховуванні його звітів;
- сприяти дотриманню аспірантом принципів академічної доброчесності;
- надавати висновок щодо роботи аспіранта у процесі підготовки дисертації та стану її готовності до захисту.

Для наукових і науково-педагогічних працівників Університету наукове керівництво здобувачами ступеня доктора філософії є складовою їхньої наукової роботи та враховується в обсязі їхньої наукової діяльності в порядку, визначеному Університетом. Для працівників інших закладів вищої освіти (наукових установ) наукове керівництво може здійснюватися як на платній основі (за цивільно-правовим договором), так і на безоплатній основі, зокрема в межах договорів про співпрацю (співробітництво). Умови здійснення та оплати такого наукового керівництва визначаються відповідним договором.

На здійснення наукового керівництва одним аспірантом (здобувачем ступеня доктора філософії поза аспірантурою) науковому керівнику – працівнику Університету щороку відводиться 50 годин у межах обсягу його наукової роботи. У разі призначення двох наукових керівників зазначений обсяг

розподіляється між ними порівну. Якщо один із двох наукових керівників є працівником іншого закладу вищої освіти (наукової установи), науковому керівнику – працівнику Університету відводиться половина зазначеного обсягу (15 годин).

Рішенням вченої ради аспіранту може бути призначено два наукових керівники з відповідним розподілом навантаження та обов'язків між ними або змінено наукового керівника.

19. З метою забезпечення ефективної підготовки здобувача Університет змінює наукового керівника, зокрема у разі:

- припинення ним трудової діяльності на наукових або науково-педагогічних посадах;
- неспроможності виконувати свої повноваження за станом здоров'я або його смерті;
- невиконання своїх обов'язків, визначених пунктом 18 цього Порядку;
- відмови надавати висновок за результатами наукового керівництва;
- прийняття в установленому порядку рішення про позбавлення права участі в підготовці та/або атестації наукових кадрів;
- припинення дії договору (угоди), на підставі якого науковим керівником призначено працівника іншого закладу вищої освіти чи наукової установи, або припинення трудових відносин такого працівника із закладом вищої освіти (науковою установою) за основним місцем роботи;
- притягнення до академічної відповідальності за порушення академічної доброчесності відповідно до законодавства;
- спільного бажання наукового керівника і здобувача;
- в інших випадках, передбачених законодавством.

20. Освітньо-наукова програма, за якою здійснюється підготовка здобувачів ступеня доктора філософії, складається з освітньої та наукової складових.

Освітня складова освітньо-наукової програми спрямована на досягнення 8 рівня Національної рамки кваліфікацій та повинна містити інформацію про перелік та обсяг освітніх компонентів у кредитах ЄКТС (30-60 кредитів ЄКТС), їх послідовність, форми організації освітнього процесу, види та обсяг навчальних занять, графік освітнього процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

Освітньо-наукова програма є основою для формування аспірантом індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи. Індивідуальний навчальний план погоджується з науковим керівником та затверджується вченою радою Університету протягом двох місяців з дня зарахування особи до Університету для підготовки в аспірантурі.

Індивідуальний навчальний план повинен містити перелік дисциплін за вибором аспіранта в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків кількості кредитів освітньої компоненти ЄКТС. Аспірант може змінювати свій

індивідуальний навчальний план за погодженням із своїм науковим керівником у порядку, який затверджується вченою радою.

Вивчення аспірантами освітніх компонентів може здійснюватися на базі Університету, а також у рамках реалізації права на академічну мобільність на базі інших закладів вищої освіти (наукових установ). Окремі елементи освітньо-наукової програми можуть забезпечуватися іншим закладом вищої освіти (науковою установою) на підставі договору про співпрацю (співробітництво); у такому разі під час ліцензування освітньої діяльності та акредитації освітньо-наукової програми враховуються показники спільного наукового потенціалу двох закладів (зокрема показники кадрового, матеріально-технічного та інформаційного забезпечення).

Освітня складова освітньо-наукової програми може передбачати педагогічну (асистентську) практику аспірантів. Обсяг практики, база її проведення, форми звітності та оцінювання визначаються освітньо-науковою програмою та програмою практики, затвердженою в установленому Університетом порядку. Керівником педагогічної практики призначається науковий керівник аспіранта або інший науково-педагогічний працівник Університету, а також працівник іншого закладу вищої освіти (наукової установи) в межах договору про співпрацю (співробітництво).

Невиконання індивідуального навчального плану, зокрема порушення строків його виконання без поважних причин, передбачених законодавством, порушення умов договору або академічної доброчесності є підставою для ухвалення Університетом рішення про відрахування аспіранта.

Наукова складова освітньо-наукової програми є її невід'ємною частиною, що реалізується у вигляді індивідуального плану наукової роботи аспіранта та передбачає проведення власного наукового дослідження під керівництвом одного або двох наукових керівників та оформлення його результатів у вигляді дисертації відповідно до вимог згідно із законодавством.

Індивідуальний план наукової роботи та тема дисертації погоджуються здобувачем з його науковим керівником (керівниками) і після обговорення кафедрою затверджуються вченою радою Університету протягом двох місяців з дня зарахування здобувача до Університету для підготовки в аспірантурі. У разі потреби тема дисертації може бути уточнена та затверджена у новій редакції після обговорення кафедрою, відділом, лабораторією.

Аспірант двічі на рік проходить проміжну атестацію з освітньої складової освітньо-наукової програми за результатами семестрового контролю відповідно до індивідуального навчального плану. Один раз на рік аспірант звітує про виконання індивідуального плану наукової роботи на засіданні кафедри, до якої він прикріплений, за участю наукового керівника. За результатами заслуховування звіту кафедра приймає рішення про затвердження або незатвердження звіту, яке вноситься до протоколу засідання кафедри.

Протягом строку навчання в аспірантурі аспірант повинен виконати освітню і наукову складові освітньо-наукової програми, зокрема здобути теоретичні знання, уміння, навички та інші компетентності, достатні для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіти методологією наукової та педагогічної діяльності, а також провести власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та/або практичне значення, опублікувати наукові публікації за темою дисертації, підготувати дисертацію та пройти процедуру атестації разовою спеціалізованою вченою радою на підставі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації.

21. Університет в установленому ним порядку може прийняти рішення про визнання набутих аспірантом в іншому закладі компетентностей, здобутих результатів навчання, кредитів ЄКТС, передбачених освітньо-науковою програмою, та визначити академічну різницю (у разі потреби).

22. Аспіранти можуть бути переведені до іншого закладу вищої освіти (наукової установи), у тому числі якщо Університет не має акредитованої освітньо-наукової програми із спеціальності здобувача. У межах Університету аспіранти можуть бути переведені на підготовку за акредитованою освітньо-науковою програмою з іншої спеціальності, що є реалізацією їх права обирати види, напрями і засоби наукової і науково-технічної діяльності відповідно до своїх інтересів, творчих можливостей та загальнолюдських цінностей.

Переведення аспірантів здійснюється в межах ліцензованого обсягу Університету.

На першому році навчання переведення аспірантів забороняється.

23. Якщо Університет не отримав сертифіката про акредитацію освітньо-наукової програми або в Університеті закінчився строк дії сертифіката про акредитацію такої програми, переведення здобувачів до іншого закладу, в якому відповідна освітньо-наукова програма акредитована, здійснюється відповідно до законодавства.

24. Стан підготовки дисертації здобувача до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників).

Не пізніше ніж протягом дев'яти місяців до завершення нормативного строку навчання за акредитованою освітньо-науковою програмою здобувач:

1) отримує довідку про виконання освітньо-наукової програми і висновок наукового керівника (керівників) з оцінкою роботи здобувача у процесі підготовки дисертації та виконання індивідуального плану наукової роботи та індивідуального навчального плану;

2) звертається до структурного підрозділу Університету, що виконує відповідну освітньо-наукову програму та здійснює підготовку здобувача, з письмовою заявою про отримання висновку про наукову новизну, теоретичне та

практичне значення результатів дисертації. До заяви додаються дисертація в друкованому вигляді та електронній формі, наукові публікації (або їх копії), в яких висвітлено наукові результати дисертації, довідка про виконання освітньо-наукової програми та висновок наукового керівника (керівників).

25. Перед публічною презентацією дисертація перевіряється на наявність академічного плагіату в порядку, визначеному Університетом. З метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації не пізніше ніж через місяць з дня надходження заяви проводиться публічна презентація здобувачем наукових результатів дисертації та її обговорення на засіданні базового структурного підрозділу Університету, що виконує відповідну освітньо-наукову програму та здійснює підготовку здобувача. Результати обговорення та проведення презентації відображаються у висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації, який підписується головуючим на засіданні структурного підрозділу Університету. Висновок надається здобувачеві не пізніше ніж протягом двох тижнів з дня проведення презентації.

У разі отримання негативного висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації здобувач може повторно звернутися до структурного підрозділу Університету не пізніше ніж протягом шести місяців до завершення нормативного строку навчання за акредитованою освітньо-науковою програмою з письмовою заявою про отримання такого висновку після доопрацювання дисертації або, у разі відрахування, - із заявою про поновлення в Університеті для завершення виконання відповідної освітньо-наукової програми. Поновлення здійснюється на той рік підготовки, з якого здобувача було відраховано, в межах ліцензованого обсягу.

26. За наявності позитивного висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації здобувач звертається до вченої ради Університету з письмовою заявою про утворення разової спеціалізованої вченої ради не пізніше ніж протягом двох тижнів з дня отримання зазначеного висновку.

Утворення разової спеціалізованої вченої ради Університету та присудження нею здобувачеві ступеня доктора філософії здійснюється відповідно до законодавства, що регулює присудження ступеня доктора філософії.

27. Підготовка в аспірантурі завершується отриманням диплома доктора філософії після публічного захисту дисертації в разовій спеціалізованій вченій раді.

28. Особа, яка була відрахована з Університету у зв’язку із завершенням навчання за відповідною освітньо-науковою програмою без захисту дисертації, може вступити до Університету повторно.

Здобувач, який був відрахований з Університету до завершення навчання за відповідною освітньо-науковою програмою за власним бажанням, на підставі

невиконання індивідуального навчального плану, порушення умов договору (контракту), укладеного між Університетом та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує таке навчання, або у зв'язку з іншими випадками, передбаченими законом, може бути поновлений на навчання в Університеті на той рік підготовки, з якого його було відраховано, в межах ліцензованого обсягу.

Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою

29. Особи, які професійно провадять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, мають право здобувати вищу освіту ступеня доктора філософії в Університеті поза аспірантурою. Підготовка таких осіб здійснюється за кошти Університету і триває чотири роки.

30. Особа подає до Університету заяву про підготовку з метою здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії поза аспірантурою.

Якщо диплом особи, що є еквівалентним диплому магістра, виданий іноземним закладом вищої освіти, подання зазначеної заяви можливе після визнання її диплома відповідно до законодавства.

31. Після зарахування особи на підготовку з метою здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії поза аспірантурою наказом керівника Університету призначається науковий керівник (два наукових керівники) з числа наукових або науково-педагогічних працівників Університету або іншого закладу вищої освіти чи наукової установи з науковим ступенем згідно з вимогами пункту 18 цього Порядку. Призначення наукового керівника, який є працівником іншого закладу вищої освіти чи наукової установи, здійснюється за його письмовою згодою та на умовах, визначених договором (угодою) між Університетом та іншим закладом вищої освіти (науковою установою) або договором із таким науковцем. Відповідна інформація вноситься до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

32. Здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою передбачає виконання відповідної освітньо-наукової програми Університету згідно із затвердженими в установленому порядку індивідуальним навчальним планом та індивідуальним планом наукової роботи здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою та публічний захист дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді.

Здобувач ступеня доктора філософії поза аспірантурою двічі на рік (за підсумками кожного семестру) проходить проміжну атестацію з освітньої складової освітньо-наукової програми та один раз на рік звітує про виконання індивідуального плану наукової роботи на засіданні кафедри, до якої він прикріплений, за участю наукового керівника. За результатами заслуховування

звіту кафедра приймає рішення про затвердження або незатвердження звіту, яке вноситься до протоколу засідання кафедри.

Невиконання індивідуального навчального плану, зокрема порушення строків його виконання без поважних причин, передбачених законодавством, порушення умов договору або академічної доброчесності є підставою для ухвалення вченою радою Університету рішення про відрахування здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою з Університету.

33. У разі звільнення з роботи здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою Університет вживає заходів до його відрахування. Особа може продовжити підготовку поза аспірантурою у закладі вищої освіти (науковій установі), до якого вона прийнята на посаду науково-педагогічного чи наукового працівника (за основним місцем роботи), із зарахуванням їй відповідних кредитів ЄКТС, здобутих поза аспірантурою.

34. Стан підготовки дисертації здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників). Отримання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації та атестація здобувача здійснюються відповідно до пунктів 25-26 цього Порядку.

35. Підготовка здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою завершується отриманням диплома доктора філософії після публічного захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

Відкриття докторантури. Вступ до докторантури. Підготовка здобувачів наукового ступеня доктора наук у докторантурі

36. Університет здійснює підготовку здобувачів наукового ступеня доктора наук у докторантурі без отримання ліцензії.

37. Докторантура з відповідної наукової спеціальності за галуззю науки відкривається за рішенням вченої ради Університету, що затверджується наказом керівника Університету, за умови наявності трьох штатних працівників - докторів наук, які мають наукову кваліфікацію, що відповідає цій науковій спеціальності.

Наукова кваліфікація особи, що відповідає науковій спеціальності, з якої відкрито докторантуру, визначається за такими критеріями:

наявність у особи:

- документа про присудження ступеня доктора наук з відповідної галузі науки та/або наукової спеціальності або присвоєння вченого звання професора за відповідною кафедрою (науковою спеціальністю);
- наукових публікацій з відповідної наукової спеціальності, серед яких не менше трьох публікацій за останні п’ять років, проіндексованих у базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus;

участь особи у:

- підготовці наукових кадрів, що підтверджується виданим здобувачеві документом про присудження відповідного наукового ступеня;

- атестації наукових кадрів як опонента (офіційного опонента) або члена відповідної спеціалізованої вченої ради (разової спеціалізованої вченої ради), або члена експертної ради з питань атестації наукових кадрів.

38. Прийом до Університету для підготовки в докторантурі здійснюється з урахуванням наукових, науково-технічних досягнень за обраною науковою спеціальністю відповідно до вимог цього Порядку та правил прийому до Університету, якими визначаються, зокрема, порядок, перелік і строки подання документів для вступу до Університету для підготовки в докторантурі.

Підготовка в докторантурі здійснюється за науковими спеціальностями за галузями науки відповідно до переліку, затвердженого МОН. Дисертація (наукова доповідь) повинна відповідати паспорту наукової спеціальності.

39. Особа, яка здобуває науковий ступінь доктора наук, вступає до Університету для підготовки в докторантурі з метою завершення роботи над науковими дослідженнями та оформлення їх результатів та/або для підготовки наукових публікацій до захисту.

40. Для підготовки в докторантурі до Університету вступають особи, які мають ступінь доктора філософії (науковий ступінь кандидата наук), наукові досягнення, що потребують завершення або оформлення у вигляді дисертації (наукової доповіді), та не менше половини наукових публікацій за темою дисертації (наукової доповіді) від кількості, визначеної МОН, що відповідають вимогам, встановленим МОН, у наукових періодичних виданнях за відповідним напрямом досліджень.

41. Перелік документів, що подаються для вступу до Університету з метою підготовки в докторантурі, повинен включати розгорнуту пропозицію, в якій міститься план дослідницької роботи та/або інформація про обсяг наукової роботи, необхідної для підготовки наукових досягнень до захисту, та копії наукових публікацій за темою дисертації (наукової доповіді). Якщо громадянин України здобув науковий ступінь в іноземному закладі вищої освіти, додатково подається копія свідоцтва про визнання документа про науковий ступінь.

Документи вступника передаються для розгляду до відповідного структурного підрозділу, який протягом місяця з дати реєстрації заяви розглядає подані вступником документи, заслуховує його наукову доповідь та за результатами обговорення визначає шляхом голосування можливість зарахування вступника до Університету для підготовки в докторантурі та подає висновок на розгляд вченої ради Університету. У разі позитивного висновку відповідний структурний підрозділ надає пропозицію щодо призначення наукового консультанта з числа науково-педагогічних або наукових працівників, які мають трудові відносини з Університетом або з іншим закладом вищої освіти (науковою установою), з яким Університет уклав договір про співпрацю (співробітництво), науковий ступінь доктора наук та необхідну наукову кваліфікацію, яка підтверджується відповідно до пункту 37 цього Порядку.

Якщо вступник є іноземцем, Університет проводить процедуру визнання наукового ступеня, здобутого ним в його або іншій державі, протягом двох місяців після зарахування до Університету для підготовки в докторантурі.

42. Вчена рада Університету на черговому засіданні розглядає висновки відповідного структурного підрозділу щодо кожного вступника, затверджує тему дисертації (наукової доповіді), приймає рішення про його зарахування до Університету для підготовки в докторантурі та призначає докторанту наукового консультанта.

Для наукових і науково-педагогічних працівників Університету наукове консультування докторантів є складовою їхньої наукової роботи та враховується в обсязі їхньої наукової діяльності в порядку, визначеному Університетом. Для працівників інших закладів вищої освіти (наукових установ) наукове консультування може здійснюватися як на платній основі (за цивільно-правовим договором), так і на безоплатній основі, зокрема в межах договорів про співпрацю (співробітництво). Умови здійснення та оплати такого наукового консультування визначаються відповідним договором.

На здійснення наукового консультування одного докторанта науковому консультанту – працівнику Університету щороку відводиться 30 годин у межах обсягу його наукової роботи. У разі призначення двох наукових консультантів зазначений обсяг розподіляється між ними порівну. Якщо один із двох наукових консультантів є працівником іншого закладу вищої освіти (наукової установи), науковому консультанту – працівнику Університету відводиться половина зазначеного обсягу (15 годин).

У разі потреби тема дисертації може бути уточнена та у новій редакції затверджена вченою радою Університету або вченою радою відповідного структурного підрозділу після обговорення кафедрою, відділом, лабораторією.

Університет змінює наукового консультанта з підстав, визначених пунктом 19 цього Порядку для наукових керівників, зокрема у разі припинення дії договору про співпрацю (співробітництво), на підставі якого призначено наукового консультанта - працівника іншого закладу вищої освіти (наукової установи). Рішення про зміну наукового консультанта приймається вченою радою Університету.

43. Підготовка в докторантурі передбачає завершення здобувачем власного оригінального наукового дослідження, узагальнення якого наводяться в дисертації (науковій доповіді) з отриманими науковими результатами, які забезпечують розв’язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення та оприлюднюються в наукових публікаціях відповідно до вимог, визначених МОН.

44. Докторанти проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи, в якому визначаються зміст завдань, строки їх виконання та обсяг наукових робіт.

Індивідуальний план наукової роботи погоджується докторантом з його науковим консультантом та затверджується вченою радою Університету або вченою радою відповідного структурного підрозділу протягом двох місяців з дня зарахування здобувача до Університету для підготовки в докторантурі.

Індивідуальний план наукової роботи є обов'язковим до виконання докторантом і використовується для оцінювання успішності та своєчасності виконання запланованої наукової роботи.

Докторант один раз на рік звітує про виконання індивідуального плану наукової роботи на засіданні кафедри (відділу, лабораторії), до якої він прикріплений, за участю наукового консультанта. За результатами заслуховування звіту кафедра приймає рішення про затвердження або незатвердження звіту, яке вноситься до протоколу засідання кафедри.

Невиконання індивідуального плану наукової роботи, зокрема порушення строків його виконання без поважних причин, порушення умов договору або порушення академічної доброчесності, є підставою для ухвалення вченою радою Університету рішення про відрахування докторанта.

45. Підготовка в докторантурі за умови виконання індивідуального плану наукової роботи завершується наданням висновку наукового консультанта (структурного підрозділу).

Отримання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації (наукової доповіді) та атестація докторанта спеціалізованою вченою радою з присудження наукового ступеня доктора наук Університету здійснюються відповідно до законодавства, що регулює присудження наукового ступеня доктора наук.

Підготовка здобувачів наукового ступеня доктора наук шляхом самостійної підготовки їх наукових досягнень до захисту

46. Особа може здобувати науковий ступінь доктора наук шляхом самостійної підготовки своїх наукових досягнень до захисту. Така особа має право на творчу відпустку відповідно до законодавства з урахуванням наукових, науково-технічних досягнень за обраною науковою спеціальністю.

У разі самостійної підготовки наукових досягнень до захисту науковий консультант не призначається.

47. Здобувач, який самостійно підготував наукові досягнення до захисту у вигляді дисертації (наукової доповіді), повинен:

- мати ступінь доктора філософії (науковий ступінь кандидата наук);
- представити наукові досягнення з узагальненням проведених самостійно оригінальних досліджень відповідно до паспорта наукової спеціальності з отриманими науковими результатами, які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення;

- мати наукові публікації за темою дисертації (наукової доповіді), зокрема статті у наукових періодичних виданнях із напряму, з якого підготовлено дисертацію (наукову доповідь), відповідно до вимог, визначених МОН.

Затвердження теми дисертації, отримання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації (наукової доповіді) та атестація здобувача, який самостійно підготував наукові досягнення до захисту, спеціалізованою вченою радою з присудження наукового ступеня доктора наук Університету здійснюються відповідно до законодавства, що регулює присудження наукового ступеня доктора наук.

Прикінцеві положення

48. Цей Порядок розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, інших нормативно-правових актів у сфері вищої освіти та наукової діяльності, а також Статуту Університету.

49. Порядок затверджується рішенням вченої ради Університету та вводиться в дію наказом керівника Університету.

50. Зміни та доповнення до Порядку вносяться за рішенням вченої ради Університету та вводяться в дію наказом керівника Університету.

51. У разі внесення змін до законодавства, що регулює підготовку здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та наукового ступеня доктора наук, положення цього Порядку застосовуються в частині, що не суперечить законодавству, до внесення відповідних змін до Порядку.